

Транзитор

Сціраюцца словы

і даты

І толькі карціны Айчыны

У памяці маёй

жывуць.

2007 г.

151. Цвітуць мірабэльні. 1997 г.

Красавік у Варшаве

Кволы цвет мірабэльні
Спадае на дол
Пры сьвятле ліхтароў.

2001 г.

Ветрык

Пялёсткі пад ветрам –
Ляцяць матылькі.
Павей, павей, вішнёвы зграй!

2001 г.

Фотаапарат

І ты па сьвеце блукаеш,
Нязьменны сябра,
У кішэні маёй.

2002 г.

* * *

Белая вішня! О, вішня цьвітучая!
Пад белаю вішняй
Спынімся ў чысьціні.

Вогнішча

Як павольна згасе полымя,
І шэрым попелам
Пакрываецца пражыты дзень.

* * *

Плывуць, плывуць аблогі.
Ніяк ня выскачыць
З-за хмараў Месяц.

2002 г.

* * *

Ноччу, калі адчыніў балкон,
Месячнае святло
Дарожкай убягла ў пакой.

Канец лета

Жоўтая вяргіня
Нікне пад дажджом.
Жнівень —

шчымаўны месяц.

2001 г., Вільня

* * *

Якое кароткае лета:
Бацяў малады
Прабуе крыло.

2001 г.

* * *

Пасьля халоднага туману
Абвялы бульбоўнік зрудзеў.
Вась і лету канец.

2001 г.

* * *

Пусты агарод і капусныя пні.
Восень.

2001 г.

Каня

Над лугам дажджыстым
Голас кані вецер адносіць.
З чым параўнаць
тваю песьню?

2001 г.

* * *

Старая яблыня
ськідае лісьце
На чорную ралью,
Нібы асеньні цвет.

Асеньні віхор

Ляціць гэты вецер,
Як цемра варон, –
разарваньня хмары.
Ужо ведаю я:
ноччу сьнег ападзе.

2002 г.

Бачу самотнага чалавека
з катом

Усё, што ў яго ёсьць, –
Гэты ласкавы кот,
Якому нічога ня значыць
беднасьць людзкая.

2002 г., Вільня

154. Чоловік з котом. Вільня 2000 г.

* * *

Вецер падзьме,
І зь вяршыні сасны
Ападае на дол
пералётны дождж.

* * *

Бліснула маланка.
На імгненьне пасьвятлела неба.
Грымотная ноч.

Едзем праз ноч
Цемра за шклом.
Здалося – бяскрайнія воды.
Аж не – толькі мокры асфальт.

Ліпнёвы вечар

Зялёная крапіва
Перад захадам сонца
Сьцішылася пад сьцяной.

* * *

Хутка сьвітаньне.
Над пустой дарогай
Вісьць адзінокі месяц.

* * *

Што мне нагадвае
Гэты апалы сакуры цьвет?
Ах, так! Грачыха цьвіце.

2002 г.

157. Апалы цьвет. 2004 г.

Дарога праз ручаёк

Прайшла чарада –
І зноўку крышталёна
Бруіцца крынічны струмень.

Адцвітае магнолія

Вецер вятрыць.
І зьлятаюць на дол,
нібы лодкі,
Магнолій цяжкія пялёсткі.

* * *

Памятаю час,
Калі ўсюды былі чыстыя воды.
О, які гэта быў час!

2003 г.

* * *

О, месяц прыўкрасны!
Немагчыма пагляд адарваць.
Узыходзіць над жытнім полем.

2003 г.

* * *

За полем, дзе бульба цвіце,
Пад асінавай дранкай мой дом.
Ветрык паўдзённы.

2004 г.

Музыка Стомы

Слухаючы музыку Мікалая Стомы, уяўляецца мне Беларусь – першародныя згукі, якімі гучыць наша зямля і якія чуеш найперш, як прыходзіш у гэты сьвет. Дзівосная музыка любой зямлі, як перадаць цябе ў словах! І ўспомніў я далёкія карціны:

А ў Беларусі сінія асмужаныя далі.
І толькі ў Беларусі
Кліча далячынь, нібы магніт.

* * *

Верасень. Жоўтае сьвятло.
Бульбянішча пустое.
Далёка
 ймчыцца гнеды конь.

* * *

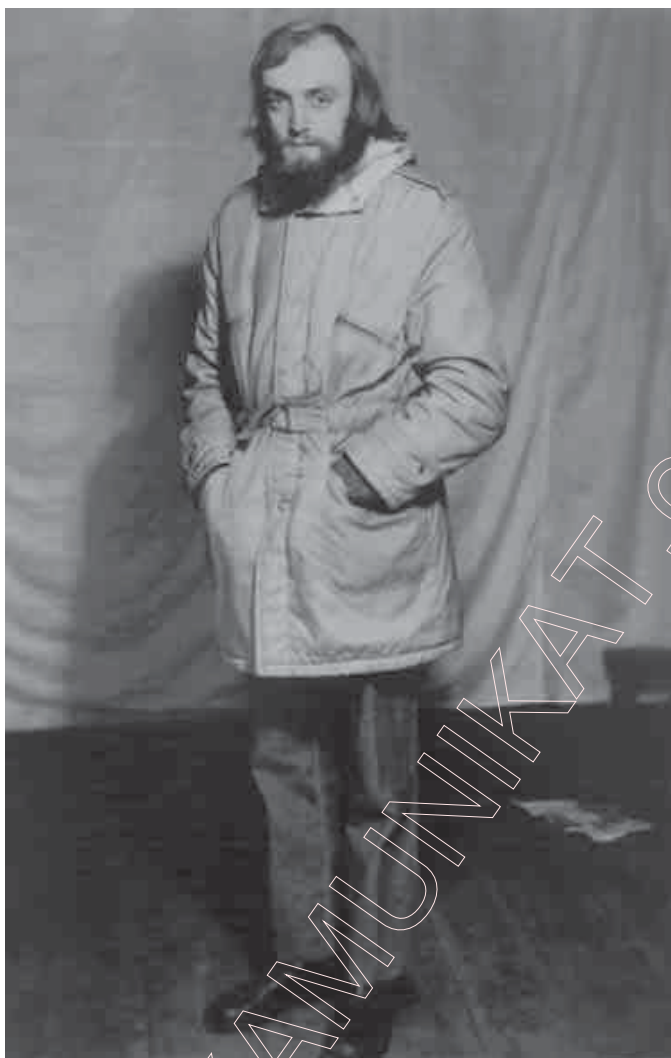
Дарога праз выган
 спадае за небаспад.
За небаспадам
 сабачка брэша,
Нібы зьвініць асеньні бом.

* * *

Клёп-клёп –
Пад клёнамі за Клявой
Далёка касец
 касу клепле.

* * *

Талы сьнег і вясновае поле.
І шэрая гусь
 адзінока-далёка
Крычыць на краі вады.

158. Мікалай Стома, 70-я гг. (Арх.)

* * *

Праімчаўся цягнік ля вакна ў начы, нібы сьмерч.
Пакінуў толькі колаў стук
І горкі дым над полем.

2003 г., Варшава

159. На верандзе пасля дажджу. 1999 г.

Пачаўся травень

Сеецца дождж.
На вішнях белыя пумпуці.
Чаканьнем жыву.

1996 г., Менск

Еду ў Сурвілішкі

На ровары з гары
Спускаюся да Клявы.
Разбураны мост,
сонца заходзіць.

1996 г.

* * *

У прыўзнятым настроі
Дзяўчына прайшла.
Новая сукенка.

1996 г., Менск

* * *

Ноччу ўсхапіўся пад шум дажджу.
Мокрыя шыбы.
Ліхтар за вакном дрыжыць.

1995 г., Менск

На зыходзе лета

Вечарам бура. Цёмная ноч.
На раніцы ўстаў:
Чыстае неба. Мілавіца блішчыць.

1996 г.

Старыя дзверы

Жалезная клямка
Сьцерлася, нібы нож.
Колькі ж рук за яе ўзялося?

1995 г.

160. „Беларускія дзверы”. Сьвіран у Майшаголе. 2006 г.

* * *

Перабіраю бульбу.
Крыльляў шум у гары.
Праляцела птушка.

1996 г., Менск

У грыбах

Сыражкі абыякавыя,
А баравікі выклікаюць азарт.
Вось табе й грыбы!

1995 г.

Азёрная далячынь

Мне здалося:
Белыя гарлачыкі на сіняй вадзе.
А гэта – белыя чайкі.

1995 г.

Задрамаў ля вогнішча

Гарыць агонь няспешна ў кастрышчы,
Нібы мая душа,
Горнецца да зямлі, засынае.

1995 г.

* * *

Хлеб з гарчыцай пажаваў –
Вось і добра.
Чым не абед?

1996 г. (З цыклу „Студэнцкі час”)

Бульба

Пуста ў доме, як у кішэні.
Бульба варыцца –
Усё спакойна.

1996 г. (З цыклу „Студэнцкі час”)

Разумнікі

Як добра
з разумным пагаварыць:

І час не змарнуеш,
І розуму набярэшся.

* * *

І тое праўда:
Лепш з разумным памаўчаць,
Чым з дурнем нагаварыцца.

* * *

Школьнага сябра спаткаў.
Пагаварылі і разышліся.
Разумныя людзі шмат не гавораць.

1995 г.

Зазямленьне

Гледзячы пад ногі,
Ці ведае хто
Пра неба над галавой?

162. Листоўніца ў праменьях сонца. 1998 г.

Асеньні поўдзень

Промні ў лісьцях,
Як хвалі ў моры,
мігцяць —
Сонца асеньняе.

2003 г.

* * *

Сто гадоў ня бачыліся.
Анітрохі не зьмяніўся сябра.
О, каб мог бы я ў ім
убачыць сябе.

* * *

Той лес, дзе з табою былі,
Ужо пастарэў
На дзесяць гарушчых гадоў.

* * *

Дождж прашумеў.
Уздымаецца пара.
Але ўспаміны не мінаюць так хутка.

2002 г.

Маравія

Як бясконца паўзе цягнік.
Чужыя краявіды
Скарачаюць шлях.

2002 г.

Чужыя краявіды

Рыжая трава да небаспада.
І такое можна пабачыць,
Едучы праз Маравію раньняй вясной.

* * *

У чыста-белым пышным сьнезе
Гракі купаюцца,
Чорныя, нібы вугаль.

2001 г.

* * *

Карлікавая бяроза
і так пахілая,
А тут яшчэ й сьнег
На галаву зваліўся.

2002 г.

Светлая раніца

Што гэта за светласьць добрая ў доме?
Аж гэта ноччу
Упаў на зямлю першы сьнег.

2004 г.

Сьнежань

Вецер дыхне –
Зялёнае лісьце плакучай вярбы
Ляціць на марозны сьнег.

Падае сьнег

Разьвіднела.
Ціха кружацца сьняжынкі.
І ўспомніў я вішняў цвіцценьне.

1995 г.

* * *

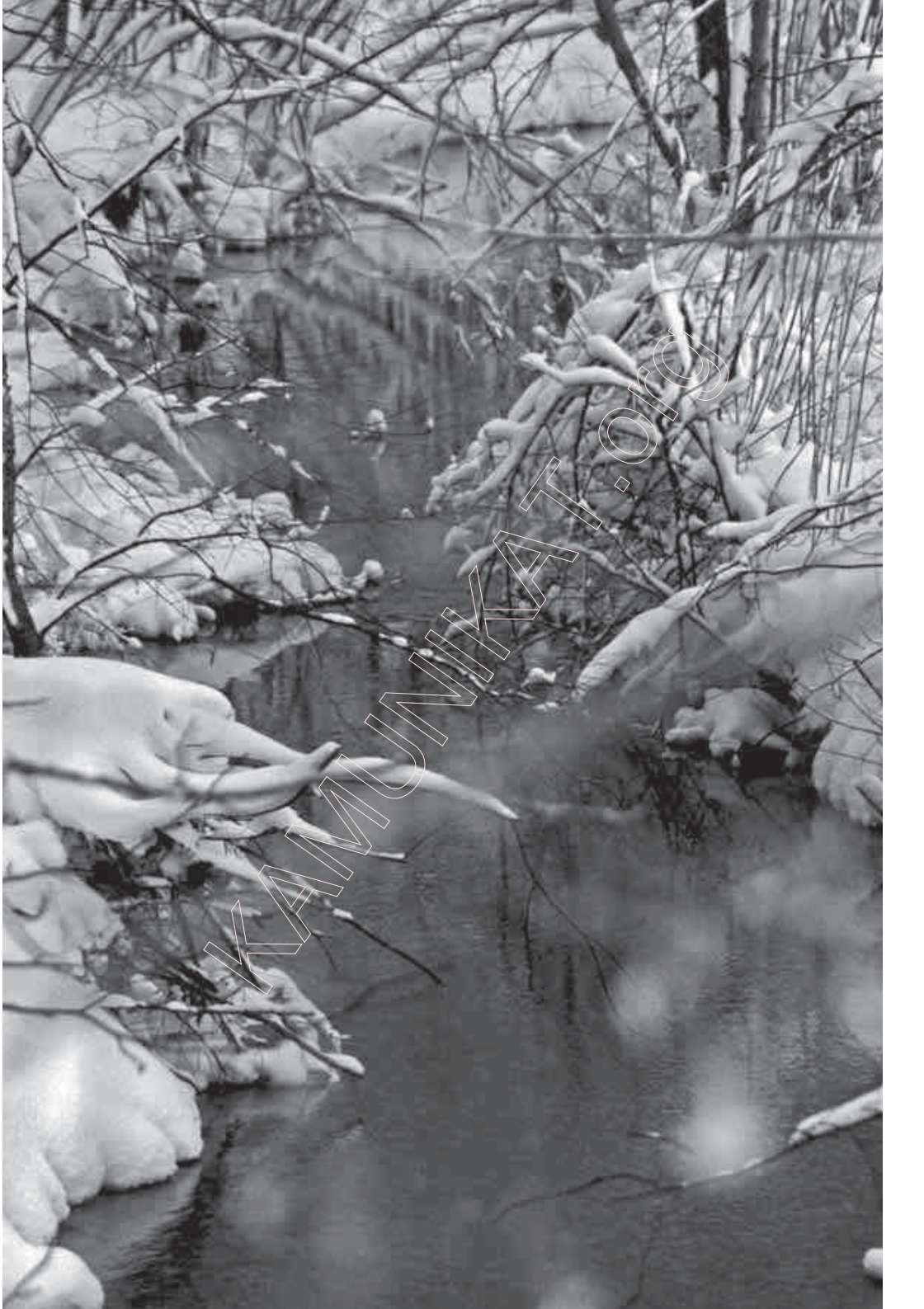
Першы сьнег.
Чысьціня-белізна.
Нават шкода ступаць.

1995 г.

Адліга

Праз зімовае возера
Сарока ляціць,
Павольна, як страказа.

2002 г.

Густы сьнегапад

Угінаецца гольбе, як крыльбі млына.
На лістоўніцы сьнег веснавы.
І шчыміць мне з зімой расставаньне.

* * *

Сярод зімы, як пацяплела,
Канадзкі клён зацьвіў фарсіста.
Ну і дурны ж ты, браце, дурны.

2002 г.

Халодная ноч

Зсякаецца дождж з тэлефонных драатоў.
Дарожка ад ліхтароў.
І ўспомніў, як печка гудзе.

2003 г.

Пераходны стан

Неба, як малако, –
утапілася сонца.

І ветрык трывожны
На перамену вее.

2003 г.

Вечар у Нью-Джэрзі

Месяц над полем,
нібы над Гаўсэй.

Толькі што там за дом непадобны
Пад лесам?

2003 г.

164а. Краявід з зімавага сну. 1997 г.

Травеньскі стан

Душны дзень, вясеньні гром.
Над вечар град стукоча ў шыбы,
І пахне сьнегам у паветры.

2002 г., Нью-Ёрк

* * *

Набрала сакура дажджом.
Бела-рўжавы цвет
Кальшыцца ветрам, як цэп.

2004 г.

Пасьля дажджу

Прашумеў па тратуары з градам дождж.
Пабітая вяргіня,
Паламаная ветрам, ляжыць.

2004 г.

Іду праз лес

Кладзецца прамень
мiж ствалоў

На зялёны мох.
Сонца заходзіць.

2004 г.

* * *

Бачу далёк:
Баравік у белай сухой траве.
І ня рушуся зь месца,
зачараваны.

Восень залатая

Узьяцела сарока
На жоўты клён.
І пасыпаўся лістапад.

2004 г.

* * *

Круглы ліхтар
Цьмяна, як некалі ў Вільні, гарыць.
Асеньні мрок.

2003 г.

* * *

Ліхтар у цемнаце.
Ты, як надзея.
І матылькі лятуць.

2003 г.

Ўвесну

Дзесьці на кудру ў палях
Заблукаў адзінокі качар
І крача цэлую ноч.

1995 г.

* * *

На фоне лесу нізка,
Нібы вялікія матылі,
Праляцелі беляя лебедзі.

1995 г.

* * *

З усяго нябеснага хараства
Найпрыгажэйшы ёсьць
жнівеньскі месяц
Вечарам нізка
над зжатым полем.

2001 г.

